

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR ŠVEICARIJOS FEDERALINĖS TARYBOS

SUTARTIS DĖL PAJAMŲ IR KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Šveicarijos Federalinė Taryba,
siekdamos sudaryti Sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo,
s u s i t a r ė:

1 straipsnis ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2 straipsnis MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

1. Ši Sutartis taikoma pajamų ir kapitalo mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys arba vietos valdžia, nesvarbu, koku būdu jie imami.

2. Pajamų ir kapitalo mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų, viso kapitalo arba nuo pajamų arba kapitalo dalies, įskaitant mokesčius nuo turto vertės padidėjimo pajamų, gaunamų iš kilnojamojo arba nekilnojamojo turto perleidimo, taip pat mokesčiai nuo kapitalo vertės padidėjimo.

3. Šiuo metu galiojantys mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis, yra būtent šie:

a) Lietuvoje:

- (i) juridinių asmenų pelno mokestis;
- (ii) fizinių asmenų pajamų mokestis;
- (iii) palūkanos už valstybinio kapitalo naudojimą;
- (iv) nekilnojamojo turto mokestis;

(toliau vadinama – „Lietuvos mokestis“);

b) Šveicarijoje:

federaliniai, kantonų ir komunų mokesčiai:

- (i) pajamų (visų pajamų, uždirbtų pajamų, pajamų iš kapitalo, pramoninės ir komercinės veiklos pelno, turto vertės padidėjimo pajamų ir kitų pajamų rūšių);
- (ii) kapitalo (viso turto, kilnojamojo ir nekilnojamojo turto, komercinės-ūkinės veiklos aktyvų, apmokėto kapitalo bei rezervų ir kitų kapitalo rūšių);

(toliau vadinama – „Šveicarijos mokestis“).

4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems identiškiems arba iš esmės panašiams mokesčiams, pradėtiems imti po Sutarties pasirašymo dienos papildomai arba vietoj buvusių mokesčių. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys vieni kitiems praneša apie bet kokius esminius jų atitinkamų mokesčių įstatymų pakeitimus.

5. Ši Sutartis netaikoma mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio nuo azartinių lošimų ir loterijos laimėjimų.

3 straipsnis BENDRI APIBRĖŽIMAI

1. Šioje Sutartyje, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip:

a) terminas „Lietuva“ – tai Lietuvos Respublika;

- b) terminas „Šveicarija“ – tai Šveicarijos Konfederacija;
 - c) terminai „Susitariančioji Valstybė“ ir „kita Susitariančioji Valstybė“ – tai Lietuva arba Šveicarija, kaip reikalauja kontekstas;
 - d) terminas „asmuo“ apima fizinį asmenį, kompaniją ir bet kurią kitą asmenų organizaciją;
 - e) terminas „kompanija“ – tai bet kokia korporacinė organizacija arba bet kuris subjektas, kuris mokesčių tikslais laikomas korporacine organizacija;
 - f) terminai „Susitariančiosios Valstybės įmonė“ ir „kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė“ – tai atitinkamai įmonė, kurią organizuoja Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ir įmonė, kurią organizuoja kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas;
 - g) terminas „tarptautinis gabenimas“ – tai vežimas laivu arba orlaiviu, kurį vykdo Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai laivas arba orlaivis kursuoja tik tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje;
 - h) terminas „kompetentingas asmuo“:
 - (i) Lietuvos atveju – finansų ministras arba jo įgaliotas atstovas,
 - (ii) Šveicarijos atveju – Federalinės mokesčių administracijos direktorius arba jo įgaliotas atstovas;
 - i) terminas „nacionalinis subjektas“:
 - (i) bet kuris fizinis asmuo, turintis Susitariančiosios Valstybės pilietybę;
 - (ii) bet kuris juridinis asmuo, bendrija, asociacija arba kitas subjektas, tokį statusą įgijęs pagal Susitariančiojoje Valstybėje galiojančius įstatymus.
2. Susitariančiajai Valstybei kuriuo nors metu taikant šią Sutartį, bet kuris joje neapibrėžtas terminas, jei kontekstas nereikalauja kitaip, turi tokią reikšmę, kokią jis tuo metu turi pagal tos Valstybės mokesčių, kuriems taikoma Sutartis, įstatymus; bet kokia termino reikšmė pagal taikomus tos Valstybės mokesčių įstatymus turi viršenybę prieš reikšmę, kuri šiam terminui suteikiama pagal kitus tos Valstybės įstatymus.

4 straipsnis

REZIDENTAS

1. Šioje Sutartyje terminas „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ – tai bet kuris asmuo, kuriam pagal tos Valstybės įstatymus nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, įmonės įregistravimo vietos arba kuriuo nors kitu panašiu pagrindu joje nustatyta prievolė mokėti mokestį; terminas taip pat apima tą Valstybę ir bet kurį jos politinį padalinį arba vietos valdžią. Tačiau šis terminas neapima jokio asmens, kuriam toje Valstybėje nustatyta prievolė mokėti mokestį tik todėl, kad toje Valstybėje turi pajamų šaltinį arba kapitalo.
2. Jei pagal 1 dalies nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas nustatomas taip:
- a) jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą; jei jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą abiejose Valstybėse, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, su kuria jo asmeniniai ir ekonominiai ryšiai yra glaudesni (gyvybinių interesų centras);
 - b) jei negalima nustatyti, kurioje Valstybėje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jei nė vienoje iš Valstybių jis neturi nuolatinės gyvenamosios vietos, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis paprastai gyvena;
 - c) jei jis paprastai gyvena abiejose Valstybėse arba negyvena nė vienoje iš jų, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra;
 - d) jei jis yra abiejų Valstybių arba nėra nė vienos jų nacionalinis subjektas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys klausimą sprendžia abipusiu susitarimu.
3. Jei pagal 1 dalies nuostatas asmuo, išskyrus fizinį asmenį, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu ir nustatyti Sutarties taikymo šiam asmeniui būdą.

5 straipsnis NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šioje Sutartyje terminas „nuolatinė buveinė“ – tai nuolatinė komercinės-ūkinės veiklos vieta, per kurią vykdoma visa įmonės komercinė-ūkinė veikla arba jos dalis.

2. Terminas „nuolatinė buveinė“ pirmiausia apima:

- a) vadovybės buvimo vietą;
- b) filialą;
- c) įstaigą;
- d) gamyklą;
- e) dirbtuvę ir
- f) kasyklą, naftos arba dujų gręžinį, karjerą arba kitą gamtos išteklių gavybos vietą.

3. Statybos aikštelė, statybos, surinkimo ar instaliavimo objektas arba su tuo susijusi priežiūros veikla tik tada yra nuolatinė buveinė, jei tokia aikštelė, objektas arba veikla trunka ilgesnį kaip devynių mėnesių laikotarpį.

4. Nepaisant šio straipsnio ankstesnių nuostatų, laikoma, kad terminas „nuolatinė buveinė“ neapima:

a) patalpų, kurios skirtos tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti įmonei priklausančius gaminius arba prekes, naudojimo;

b) įmonei priklausančių gaminių arba prekių atsargų, skirtų tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti, laikymo;

c) įmonei priklausančių gaminių arba prekių atsargų, skirtų tik perdirbti kitoje įmonėje, laikymo;

d) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik įsigyti įmonei reikalingų gaminių arba prekių arba rinkti jai reikalingą informaciją, laikymo;

e) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik reklamai, informacijos teikimui, mokslo tiriamajam darbui arba panašiai parengiamojo arba pagalbinio pobūdžio įmonės veiklai vykdyti, laikymo;

f) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kuriam šios straipsnio dalies a)–e) punktuose išvardytos veiklos deriniui, laikymo, jei visa tokios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, kurią sąlygoja toks derinys, yra parengiamojo arba pagalbinio pobūdžio.

5. Nepaisant 1 ir 2 dalių nuostatų, kai asmuo, išskyrus tokį, kuris turi nepriklausomo agento statusą ir kuriam taikoma 6 dalis, veikia įmonės vardu ir turi Susitariančiojoje Valstybėje įgaliojimus įmonės vardu sudaryti sutartis ir paprastai tais įgaliojimais naudojasi, laikoma, kad ta įmonė toje Valstybėje turi nuolatinę buveinę bet kuriai veiklai, kurią toks asmuo atlieka tai įmonei, jei tokio asmens veikla neapsiriboja 4 dalyje nurodyta veikla, kurią vykdant per nuolatinę komercinės-ūkinės veiklos vietą, pagal tos dalies nuostatas ši nuolatinė komercinės-ūkinės veiklos vieta netaptų nuolatine buveine.

6. Nelaikoma, kad įmonė Susitariančiojoje Valstybėje turi nuolatinę buveinę, jei ji toje Valstybėje vykdo komercinę-ūkinę veiklą per brokerį, komisierių arba bet kurį kitą nepriklausomo agento statusą turintį agentą, jei tokia šių asmenų veikla yra jų įprastinė komercinė-ūkinė veikla. Tačiau kai visa arba beveik visa tokio agento veikla yra vykdoma tos įmonės vardu ir kai tarp agento ir įmonės nustatytos sąlygos, besiskiriančios nuo tų, kurios būtų tarp nepriklausomų asmenų, pagal šią dalį toks agentas nelaikomas nepriklausomo agento statusą turinčiu agentu.

7. Tai, kad kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kitos kompanijos, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri vykdo komercinę-ūkinę veiklą (per nuolatinę buveinę arba kitaip) toje kitoje Valstybėje, savaime dar nereiškia, kad viena šių kompanijų yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis

PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ūkio arba miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Terminas „nekilnojamas turtas“ turi tokią reikšmę, kokią jis turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje minimas nekilnojamas turtas yra, įstatymus. Šios Sutarties nuostatos dėl nekilnojamojo turto taip pat taikomos ir turtui, papildančiam nekilnojamąjį turtą, gyvuliams ir žemės bei miškų ūkyje naudojamai įrangai, teisėms, kurioms taikomos įstatymų, reglamentuojančių nuosavybės teises į žemę, nuostatos, bet kokiam opcioniui arba panašiai teisei įsigyti nekilnojamąjį turtą, nekilnojamojo turto užufruktui ir teisėms į kintamas arba pastovias išmokas kaip atlyginimą už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtos išteklių eksploatavimą arba už teisę juos eksploatuoti. Laivai ir orlaiviai nelaikomi nekilnojamuoju turtu.

3. 1 dalies nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet kuriuo kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą.

4. 1 ir 3 dalių nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo savarankiškoms individualioms paslaugoms teikti.

7 straipsnis

KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jei įmonė nevykdo komercinės-ūkinės veiklos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jei įmonė komercinę-ūkinę veiklą vykdo minėtu būdu, įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik tiek, kiek jo priskiriama tai nuolatinėi buveinei.

2. Atsižvelgiant į 3 dalies nuostatas, kai Susitariančiosios Valstybės įmonė vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinėi buveinei priskiriamas toks pelnas, kokį ji galėtų gauti, jei būtų atskira ir savarankiška įmonė, besiverčianti tokia pat arba panašia veikla tokiomis pat arba panašiomis sąlygomis, ir veiktų visiškai nepriklausomai nuo įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atimti su nuolatinė buveine susijusias išlaidas, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, patirtas toje Valstybėje, kurioje nuolatinė buveinė yra, arba kitur.

4. Jei Susitariančiojoje Valstybėje įprasta nustatyti nuolatinėi buveinei priskiriamą pelną proporcingai paskirstant visą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinių, 2 dalies nuostatos netrukdo tai Susitariančiajai Valstybei nustatyti apmokestinamąjį pelną tokiu įprastu proporcingo paskirstymo būdu; tačiau taikomas proporcingo paskirstymo metodas turi būti toks, kad jo rezultatai neprieštarautų šiame straipsnyje išdėstytiems principams.

5. Nuolatinėi buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jei ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius arba prekes.

6. Taikant ankstesnes šio straipsnio dalis, nuolatinėi buveinei priskiriamas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu metodu, jei neatsiranda svarios ir pakankamos priežasties daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamas, kurios atskirai aptariamos kituose šios Sutarties straipsniuose, šio straipsnio nuostatos neturi įtakos kitų straipsnių nuostatoms.

8 straipsnis

LAIVININKYSTĖ IR ORO TRANSPORTAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas tarptautiniam gabenimui naudojant laivus arba orlaivius, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

2. 1 dalies nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant pule, bendroje komercinėje-ūkinėje veikloje arba tarptautinėje agentūroje.

9 straipsnis SUSIJUSIOS ĮMONĖS

1. Tuo atveju, kai:

a) Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje arba kapitale, arba

b) tie patys asmenys tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja vienos Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje arba kapitale,

ir kai kiekvienu atveju tų dviejų įmonių tarpusavio komerciniuose arba finansiniuose santykiuose sudaromos arba nustatomos sąlygos, besiskiriančios nuo tų, kurios būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris, jei nebūtų tokių sąlygų, būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl tokių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaičiuojamas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Kai Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, apmokestintas toje Valstybėje, yra taip pat įskaičiuojamas į kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas ir kai taip įskaičiuotas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas tai kitos Valstybės įmonei, jei tarp tų įmonių būtų sudarytos tokios sąlygos, kokios yra tarp nepriklausomų įmonių, tada Susitariančiųjų Valstybių įmonių kompetentingi asmenys gali vieni su kitais konsultotis tam, kad pasiektų susitarimą dėl pelno koregavimo vienoje arba abiejose Susitariančiosiose Valstybėse.

10 straipsnis DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis dividendų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip:

a) 5 procentai bendros dividendų sumos, jeigu faktiškasis savininkas yra kompanija (išskyrus bendriją), kuri dividendus mokančioje kompanijoje tiesiogiai turi ne mažiau kaip 20 procentų kapitalo;

b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Ši dalis neturi įtakos kompanijos pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimui.

3. Šiame straipsnyje terminas „dividendai“ – tai pajamos iš akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai reikalavimai, taip pat pajamos iš kitų teisių, kurios pagal Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstanti kompanija, įstatymus yra apmokestinamos kaip pajamos iš akcijų.

4. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis dividendų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Kai kompanija, kuri yra Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelno arba pajamų iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė negali apmokestinti kompanijos mokamų dividendų jokių mokesčiu, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai yra mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai holdingas, už kurį yra mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatine buveine arba nuolatine baze; taip pat negali apmokestinti kompanijos nepaskirstyto pelno mokesčiu, taikomu kompanijos nepaskirstytam pelnui, netgi tuo atveju, kai mokamus dividendus arba nepaskirstytą pelną, visą arba tik jo dalį, sudaro pelnas arba pajamos, susidarantys toje kitoje Valstybėje.

11 straipsnis PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis palūkanų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 procentų bendros palūkanų sumos.

3. Nepaisant 2 dalies nuostatų:

a) palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, kuris yra faktiškasis jų savininkas, apmokestinamos tik toje kitoje Valstybėje, jeigu jos mokamos už obligacijas, skolinius įsipareigojimus arba kitus panašius pirmiau minėtos Valstybės arba jos politinio padalinio arba vietos valdžios įsipareigojimus;

b) palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitai Susitariančiajai Valstybei arba jos politiniam padaliniui arba vietos valdžiai, arba tos kitos Valstybės centriniam bankui, apmokestinamos tik toje kitoje Valstybėje;

c) palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui už paskolas, kurias išduoda, už kurias garantuoja arba kurias apdraudžia ta kita Valstybė, jos politinis padalinys arba vietos valdžia, arba bet kokia institucija, veikianti tos kitos Valstybės, padalinio arba valdžios vardu, dėl kurios Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys susitaria, apmokestinamos tik toje kitoje Valstybėje;

d) palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinamos tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu:

- (i) gavėjas yra tos kitos Valstybės rezidentas, ir
- (ii) toks gavėjas yra tos kitos Valstybės įmonė ir faktiškasis palūkanų savininkas, ir
- (iii) palūkanos mokamos už įsiskolinimą, susidariusį, kai ta įmonė pardavė kreditan pirmiau minėtos Valstybės įmonei bet kokius gaminius arba pramoninę, komercinę arba mokslinę įrangą, išskyrus atvejus, kai pardavimas vyksta ir įsiskolinimas susidaro tarp susijusių asmenų.

4. Šiame straipsnyje terminas „palūkanos“ – tai pajamos iš bet kokios rūšies skolinių reikalavimų, nesvarbu, ar jos užtikrintos įkeitimu, ar ne, ir ar jos suteikia teisę dalyvauti skolininko pelne, ar ne, ypač pajamos iš vyriausybės vertybinių popierių ir pajamos iš obligacijų arba skolinių įsipareigojimų, įskaitant su tokiais vertybiniais popieriais, obligacijomis ir skoliniais įsipareigojimais susijusias premijas ir laimėjimus. Sankcijos už pavėluotus mokėjimus pagal šį straipsnį netaikomos palūkanomis.

5. 1, 2 ir 3 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis palūkanų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o skolinis

reikalavimas, už kurį mokamos palūkanos, yra efektyviai susijęs su tokia nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Laikoma, kad palūkanos susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau kai palūkanas mokantis asmuo, nesvarbu, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ar ne, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę, dėl kurios atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tokios palūkanos priskiriamos tai nuolatinei buveinei arba nuolatinei basei, tada laikoma, kad tokios palūkanos susidaro Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė arba nuolatinė bazė yra.

7. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens palūkanų suma, tenkanti skoliniam reikalavimui, už kurį jos mokamos, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis HONORARAS

1. Honoraras, susidarantis Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamas kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau toks honoraras taip pat gali būti apmokestinamas toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jis susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis honoraro savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip:

a) 5 procentai bendros honoraro sumos, mokamos už pramoninės, komercinės arba mokslinės įrangos naudojimą;

b) 10 procentų bendros honoraro sumos visais kitais atvejais.

3. Šiame straipsnyje terminas „honoraras“ – tai bet kokios rūšies išmoka, gaunama kaip atlygis už naudojimąsi arba teisę naudotis literatūros, meno ar mokslo kūrinio, įskaitant kino filmus ir filmus arba įrašus juostose radijui ar televizijai, autorių teisėmis, bet kokiu patentu, prekių ženklų, dizainu ar modeliu, planu, slapta formule ar procesu arba už naudojimąsi arba teisę naudotis pramonine, komercine arba moksline įranga, arba už informaciją apie pramoninę, komercinę ar mokslinę patirtį.

4. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis honoraro savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro honoraras, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė arba turtas, už kuriuos mokamas honoraras, yra efektyviai susijęs su tokia nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Laikoma, kad honoraras susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, jei jo mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau kai honorarą mokantis asmuo, nesvarbu, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ar ne, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę, dėl kurios atsirado įsipareigojimas mokėti honorarą, ir tas honoraras priskiriamas tai nuolatinei buveinei arba nuolatinei basei, tada laikoma, kad toks honoraras susidaro Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė arba nuolatinė bazė yra.

6. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens honoraro suma, tenkanti naudojimui, teisei arba informacijai, už kurias jis mokamas, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis

TURTO VERTĖS PADIDĖJIMO PAJAMOS

1. Turto vertės padidėjimo pajamos arba pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš 6 straipsnyje nurodyto ir kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Turto vertės padidėjimo pajamos, gaunamos perleidus kilnojamąjį turtą, sudarantį nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, komercinei-ūkinei veiklai naudojamo turto dalį, arba kilnojamąjį turtą, priskiriamą nuolatinei bazei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje savarankiškų individualių paslaugų teikimui, įskaitant tokias turto vertės padidėjimo pajamas, gaunamas perleidus tokią nuolatinę buveinę (atskirai arba kartu su visa įmone) arba tokią nuolatinę bazę, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

3. Turto vertės padidėjimo pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė gauna iš šios įmonės tarptautiniams gabenimams naudojamų laivų arba orlaivių perleidimo arba iš su tokių laivų arba orlaivių naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

4. Turto vertės padidėjimo pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kompanijos, kurios aktyvus arba didžiąją jų dalį sudaro 6 straipsnyje nurodytas ir kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esantis nekilnojamas turtas, akcijų arba panašių teisių joje perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

5. Turto vertės padidėjimo pajamos, gaunamos iš bet kokio kito turto, išskyrus 1, 2 ir 3 dalyse nurodytą turtą, perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

14 straipsnis

SAVARANKIŠKOS INDIVIDUALIOS PASLAUGOS

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna teikdamas profesines paslaugas arba vykdydamas kitokią savarankiško pobūdžio veiklą, apmokestinamos tik toje Valstybėje, išskyrus žemiau nurodytus atvejus, kai tokios pajamos taip pat gali būti apmokestinamos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje:

a) jei jis turi nuolatinę bazę, kurią gali reguliariai naudoti savo veiklai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje; tokiu atveju toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje gali būti apmokestinama tik tiek pajamų, kiek priskiriama tai nuolatinei bazei; arba

b) jeigu jis kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais fiskaliniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas; tokiu atveju toje kitoje Valstybėje gali būti apmokestinama tik tiek pajamų, kiek gaunama iš jo veiklos toje kitoje Valstybėje.

2. Terminas „profesinės paslaugos“ pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meninę, auklėjamąją arba mokomąją veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, teisininkų, inžinierių, architektų, dantistų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

SU DARBO SANTYKIAIS SUSIJUSI VEIKLA

1. Atsižvelgiant į 16, 18 ir 19 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jeigu samdomasis darbas nėra atliekamas kitoje

Susitariančiojoje Valstybėje. Jei samdomasis darbas atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Nepaisant 1 dalies nuostatų, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už kitoje Susitariančiojoje Valstybėje atliekamą samdomąjį darbą, apmokestinamas tik pirmiau minėtoje Valstybėje, jei:

a) gavėjas kitoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais fiskaliniais metais, ištaisai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas, ir

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir

c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinei buveinei arba nuolatinei bazei, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

3. Nepaisant šio straipsnio ankstesnių nuostatų, atlyginimas už samdomąjį darbą, atliekamą laive arba orlaivyje, kurį tarptautiniam gabenimui naudoja Susitariančiosios Valstybės įmonė, gali būti apmokestinamas toje Valstybėje.

16 straipsnis DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI

Direktorių atlyginimai ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip kompanijos, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos arba bet kokio kito panašaus jos organo narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

17 straipsnis ARTISTAI IR SPORTININKAI

1. Nepaisant 14 ir 15 straipsnių nuostatų, pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, pavyzdžiui, teatro, kino, radijo arba televizijos artistas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už savo individualią veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Jei pajamos iš individualios atlikėjo arba sportininko vykdomos tokios veiklos priskiriamos ne pačiam atlikėjui arba sportininkui, bet kitam asmeniui, tai tos pajamos, nepaisant 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatų, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas arba sportininkas šią veiklą atlieka.

3. 1 ir 2 dalys netaikomos pajamoms už atlikėjų arba sportininkų veiklą, jei esminė tokių pajamų dalis tiesiogiai arba netiesiogiai gaunama iš vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių, jų politinių padalinių arba vietos valdžios valstybinių fondų.

18 straipsnis PENSIJOS

Atsižvelgiant į 19 straipsnio 2 dalies nuostatas, pensijos ir kiti panašūs atlyginimai, mokami Susitariančiosios Valstybės rezidentui už praeityje dirbtą samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje.

19 straipsnis VALSTYBĖS TARNYBA

1. a) Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, išskyrus pensiją, kuriuos Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys arba vietos valdžia moka fiziniam asmeniui už tarnybą tai Valstybei arba padaliniui arba valdžiai, apmokestinami tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokios algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei tarnyba atliekama toje Valstybėje ir fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:

(i) yra tos Valstybės nacionalinis subjektas; arba

(ii) tapo tos Valstybės rezidentu ne tik dėl atliekamos tarnybos.

2. a) Bet kokia pensija, kurią fiziniam asmeniui moka Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys arba vietos valdžia arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų už tarnybą tai Valstybei arba padaliniui arba valdžiai, apmokestinama tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas ir nacionalinis subjektas.

3. 15, 16, 17 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos algoms, darbo užmokesčiui ir kitiems panašiams atlyginimams bei pensijoms, mokamiems už darbą, susijusį su Susitariančiosios Valstybės arba jos politinio padalinio arba vietos valdžios vykdoma komercine-ūkine veikla.

20 straipsnis

STUDENTAI

Išmokos, kurias savo pragyvenimui, mokymuisi arba praktiniam tobulinimuisi gauna studentas, mokinys arba praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirmiau minėtoje Valstybėje yra tik mokymosi arba praktinio tobulinimosi tikslais, nėra apmokestinamos pirmiau minėtoje Valstybėje, jei tos išmokos gaunamos iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

21 straipsnis

KITOS PAJAMOS

1. Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamų rūšys, nesvarbu kur susidarančios ir nenurodytos šios Sutarties ankstesniuose straipsniuose, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

2. 1 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, išskyrus pajamas iš 6 straipsnio 2 dalyje apibrėžto nekilnojamojo turto, jei tokių pajamų gavėjas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, yra efektyviai susiję su ta nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

22 straipsnis

KAPITALAS

1. Kapitalas, sudarytas iš 6 straipsnyje nurodyto nekilnojamojo turto, priklausančio Susitariančiosios Valstybės rezidentui ir esančio kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Kapitalas, sudarytas iš kilnojamojo turto, sudarančio nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, komercinei-ūkinei veiklai naudojamo turto dalį, arba iš kilnojamojo turto, priskiriamo nuolatinei bazei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje savarankiškų individualių paslaugų teikimui, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

3. Kapitalas, sudarytas iš laivų ir orlaivių, kuriuos Susitariančiosios Valstybės įmonė naudoja tarptautiniam gabenimui, ir iš kilnojamojo turto, susijusio su tokių laivų arba orlaivių naudojimu, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

4. Visos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidento kapitalo rūšys apmokestinamos tik toje Valstybėje.

23 straipsnis

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

1. Lietuvos atveju dvigubo apmokestinimo išvengiama tokiu būdu:

Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamų arba turi kapitalo, kurie remiantis Sutartimi gali būti apmokestinami Šveicarijoje, Lietuva, jei jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, leidžia:

a) iš to rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Šveicarijoje sumokėtam tokių pajamų mokesčiui;

b) iš to rezidento kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią Šveicarijoje sumokėtam tokio kapitalo mokesčiui.

Tačiau bet kuriuo atveju ta atimama suma neturi būti didesnė už tą prieš atėmimą apskaičiuoto Lietuvos pajamų mokesčio arba kapitalo mokesčio dalį, kuri yra priskiriama atitinkamai pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Šveicarijoje.

2. Šveicarijos atveju dvigubo apmokestinimo išvengiama tokiu būdu:

a) Kai Šveicarijos rezidentas gauna pajamų arba turi kapitalo, kurie remiantis šios Sutarties nuostatomis gali būti apmokestinami Lietuvoje, Šveicarija, atsižvelgdama į b) punkto nuostatas, atleidžia tokias pajamas arba kapitalą nuo mokesčio, tačiau, apskaičiuodama mokestį nuo likusių tokio rezidento pajamų arba kapitalo, gali taikyti tokį mokesčio tarifą, kuris būtų taikomas, jeigu atleistosios nuo mokesčio pajamos arba kapitalas nebūtų taip atleisti.

b) Kai Šveicarijos rezidentas gauna dividendus, palūkanas arba honorarą, kurie pagal 10, 11 arba 12 straipsnių nuostatas gali būti apmokestinami Lietuvoje, Šveicarija, esant prašymui, leidžia tokį rezidentą nuo mokesčio atleisti. Atleidžiama gali būti tokiu būdu:

(i) iš tokio rezidento pajamų mokesčio atimama suma, lygi mokesčiui, imamam Lietuvoje remiantis 10, 11 ir 12 straipsnių nuostatomis; tačiau ta atimama suma neturi būti didesnė už tą prieš atėmimą apskaičiuoto Šveicarijos mokesčio dalį, kuri yra susijusi su pajamomis, kurios gali būti apmokestinamos Lietuvoje; arba

(ii) vienkartinis Šveicarijos mokesčio sumažinimas; arba

(iii) tokių dividendų, palūkanų arba honoraro dalinis atleidimas nuo Šveicarijos mokesčio, kurį bet kuriuo atveju sudaro bent Lietuvoje imamo mokesčio atėmimas iš bendros dividendų, palūkanų arba honoraro sumos.

Šveicarija nustato taikomą lengvatą ir reglamentuoja procedūrą vadovaudamasi Šveicarijos nuostatomis, susijusiomis su Šveicarijos Konfederacijos tarptautinių sutarčių dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo įgyvendinimu.

c) Kompanija, kuri yra Šveicarijos rezidentė ir kuri gauna dividendus iš kompanijos, Lietuvos rezidentės, Šveicarijos mokesčio, imamo nuo tokių dividendų, tikslams turi teisę į tokį pat atleidimą, kuris būtų teikiamas kompanijai, jeigu dividendus mokanti kompanija būtų Šveicarijos rezidentė.

24 STRAIPSNIS

NEDISKRIMINACIJA

1. Susitariančiosios Valstybės nacionalinio subjekto bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esant tokioms pat aplinkybėms, ypač

rezidavimo požiūriu, neturi būti kitokie arba didesni už tos kitos Valstybės nacionalinių subjektų esamą arba galimą apmokestinimą ir su juo susijusius reikalavimus. Nepaisant 1 straipsnio nuostatų, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti mažiau palankus negu tos kitos Valstybės tą pačią veiklą vykdančių įmonių apmokestinimas. Ši nuostata negali būti aiškinama kaip įpareigojanti Susitariančiąją Valstybę apmokestinant teikti kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams kokias nors asmenines lengvatas, atleidimus arba sumažinimus, kokie yra teikiami jos rezidentams dėl jų civilinio statuso arba šeimyninių aplinkybių.

3. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 dalies, 11 straipsnio 7 dalies arba 12 straipsnio 6 dalies nuostatos, palūkanos, honoraras ir kitos išmokos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį pelną atimami tokiais pat sąlygomis, kaip ir mokami pirmiau minėtos Valstybės rezidentui. Taip pat bet kokios Susitariančiosios Valstybės įmonės skolos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį kapitalą atimamos tokiais pat sąlygomis, kaip ir skolos pirmiau minėtos Valstybės rezidentui.

4. Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas kapitalas arba jo dalis priklauso vienam arba daugiau kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentų arba yra jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirmiau minėtoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni už pirmiau minėtos Valstybės kitų panašių įmonių esamą arba galimą apmokestinimą ir su juo susijusius reikalavimus.

5. Nepaisant 2 straipsnio nuostatų, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir tipų mokesčiams.

25 straipsnis

ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Kai asmuo mano, kad dėl vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmų jis yra arba bus apmokestinamas nesilaikant šios Sutarties nuostatų, jis gali nepriklausomai nuo tų Valstybių vidaus įstatymuose numatytų teisės gynimo priemonių šiuo klausimu kreiptis į Susitariančiosios Valstybės, kurios rezidentas jis yra, arba, jei jo atvejui taikoma 24 straipsnio 1 dalis, į Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra, kompetentingą asmenį. Pareiškimas turi būti pateikiamas per trejus metus, skaičiuojant nuo pirmojo pranešimo apie veiksmus, dėl kurių atsiranda Sutarties nuostatų neatitinkantis apmokestinimas.

2. Jei kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas ir jei jis pats negali rasti patenkinamo sprendimo, jis stengiasi klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu taip, kad būtų išvengta Sutarties neatitinkančio apmokestinimo.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi išspręsti bet kokius sunkumus arba abejones, kylančius aiškinant arba taikant Sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip panaikinti dvigubą apmokestinimą Sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarti pagal ankstesnes šio straipsnio dalis, gali vieni su kitais palaikyti tiesioginį ryšį, taip pat per bendrą iš jų pačių arba jų atstovų sudarytą komisiją.

26 straipsnis

KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi informacija (informacija, kuria jie disponuoja pagal atitinkamus jų mokesčių įstatymus įprasto administravimo eigoje), kuri yra būtina įgyvendinant šios Sutarties nuostatas, susijusias su mokesčiais, kuriems taikoma ši Sutartis. Bet kokia tokiu būdu pasikeista informacija laikoma slapta ir neatskleidžiama jokiems asmenims, išskyrus tuos, kurie dalyvauja mokesčius, kuriems taikoma ši Sutartis, apskaičiuojant arba renkant. Negali būti keičiamasi minėta informacija, jeigu ji atskleistų kokią nors prekybos, komercinės-ūkinės veiklos, bankinę, pramoninę arba profesinę paslaptį arba prekybos procesą.

2. Šio straipsnio nuostatos jokių būdu negali būti aiškinamos kaip įpareigojančios kurią nors iš Susitariančiųjų Valstybių imtis administracinių priemonių, kurios neatitinka kurios nors Susitariančiosios Valstybės teisės aktų ir praktikos arba kurios prieštarautų jos suverenitetui, saugumui arba viešajai tvarkai (ordre public), arba teikti duomenis, kurie negali būti gaunami pagal jos pačios arba prašymą pateikusios Valstybės įstatymus.

27 straipsnis

DIPLOMATINIŲ ATSTOVYBIŲ BEI KONSULINIŲ ĮSTAIGŲ NARIAI

1. Ši Sutartis neturi įtakos mokestinėms privilegijoms, suteikiamoms diplomatinėms atstovybėms arba konsulinėms įstaigoms nariams pagal bendrąsias tarptautinės teisės normas arba specialių susitarimų nuostatas.

2. Nepaisant 4 straipsnio nuostatų, šios Sutarties tikslams fizinis asmuo, kuris yra Susitariančiosios Valstybės diplomatinės atstovybės, konsulinės įstaigos arba nuolatinės misijos, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje arba trečiojoje valstybėje, narys, yra laikomas siunčiančiosios Valstybės rezidentu, jeigu:

a) pagal tarptautinę teisę priimančiojoje Susitariančiojoje Valstybėje jam nenustatyta prievolė mokėti mokestį nuo pajamų, gaunamų iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų, arba nuo kapitalo, esančio už tos Valstybės ribų, ir

b) siunčiančiojoje Valstybėje jam nustatyta tokia pat prievolė mokėti mokestį nuo visų jo pajamų arba nuo viso jo kapitalo, kaip ir tos Valstybės rezidentams.

3. Sutartis netaikoma Susitariančiojoje Valstybėje esančioms tarptautinėms organizacijoms, jų organams arba pareigūnams; ir asmenims, trečiosios valstybės diplomatinės atstovybės, konsulinės įstaigos arba nuolatinės misijos nariams, kurie nė vienoje Susitariančiojoje Valstybėje nėra laikomi rezidentais pajamų arba kapitalo mokesčių atžvilgiu.

28 straipsnis

ĮSIGALIOJIMAS

1. Susitariančiųjų Valstybių vyriausybės praneša viena kitai apie šiai Sutarčiai įsigaliojti būtinų konstitucinių reikalavimų įvykdymą.

2. Sutartis įsigalioja vėlesniojo iš 1 dalyje nurodytų pranešimų gavimo dieną, ir jos nuostatos pradedamos taikyti abiejose Susitariančiosiose Valstybėse:

a) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio, – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos;

b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos fiskalinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos.

29 straipsnis

NUTRAUKIMAS

Ši Sutartis galioja tol, kol jos nenutraukia viena iš Susitariančiųjų Valstybių. Kiekviena Susitariančioji Valstybė gali Sutartį nutraukti, diplomatiniais kanalais perduodama raštišką pranešimą apie nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju Sutartis nebetaikoma abiejose Susitariančiosiose Valstybėse:

a) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio, – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos;

b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos fiskalinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Sutartį.

Sudaryta dviem egzemplioriais Berne 2002 m. gegužės 27 d. lietuvių, vokiečių ir anglų kalbomis, visiems trims tekstams esant autentiškiems. Esant skirtingiems aiškinimams, vadovaujamosi tekstu anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

ŠVEICARIJOS FEDERALINĖS
TARYBOS VARDU

PROTOKOLAS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir
Šveicarijos Federalinė Taryba,
Pasirašydamos Sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo, susitarė
dėl šių nuostatų, kurios yra neatskiriama Sutarties dalis.

1. Dėl 3 straipsnio 1 dalies a) punkto

Susitarta, kad terminas „Lietuva“ neapima jokios teritorijos, besiribojančios su Lietuvos Respublikos teritorine jūra, kurioje pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir tarptautinę teisę Lietuva gali įgyvendinti savo teises į jūros dugną ir jo gruntą bei jų gamtos išteklius.

2. Dėl 4 straipsnio 3 dalies

Susitarta, kad kai tik abi Susitariančiosios Valstybės savo vidaus įstatymuose nustato faktiško vadovavimo vietą kaip rezidavimo kriterijų, 4 straipsnio 3 dalis pakeičiama šia nuostata:

„3. Jei pagal 1 dalies nuostatas asmuo, išskyrus fizinį asmenį, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje yra jo faktiško vadovavimo vieta.“

3. Dėl 6 straipsnio

Susitarta, kad kai akcijų nuosavybė arba kitos korporacinės teisės kompanijoje suteikia tų akcijų arba korporacinių teisių savininkui teisę naudotis kompanijos turimu nekilnojamuoju turtu, pajamos, gaunamos tiesiogiai naudojant, nuomojant arba koku kitu būdu naudojantis tokiomis teisėmis, laikomos pajamomis iš nekilnojamojo turto.

4. Dėl 7 straipsnio 3 dalies

Laikoma, kad terminas „su nuolatine buveine susijusios išlaidos“ reiškia tas atimamas išlaidas, kurios tiesiogiai susijusios su nuolatinės buveinės komercine-ūkiine veikla.

5. Dėl 11 straipsnio

Dėl 11 straipsnio 2 ir 3 dalių, jeigu bet kokioje Sutartyje dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo – arba bet kokiame tokios sutarties pakeitime – pasirašytoje po šios Sutarties pasirašymo dienos tarp Lietuvos ir trečiosios valstybės, kuri šios Sutarties pasirašymo dieną yra Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos narė, Lietuva sutinka atleisti nuo mokesčio palūkanas, mokamas už banko suteiktą bet kokios rūšies paskolą, arba atleisti nuo mokesčio palūkanas, mokamas už įsiskolinimą, susidariusį, kai įmonė parduoda kreditan kitai įmonei, susijusiai su pirmiau minėta įmone, bet kokius gaminius arba pramoninę, komercinę arba mokslinę įrangą, arba sutinka tokioms palūkanoms taikyti mažesnę mokesčio tarifą nei tarifas, nustatytas 11 straipsnio 2 dalyje, tada toks atleidimas nuo mokesčio arba mažesnis mokesčio tarifas automatiškai taikomi šiai Sutarčiai, lyg tai būtų nustatyta 11 straipsnyje, ir nuo tos dienos, kurią pradedamos taikyti atitinkamai tos Sutarties arba jos pakeitimo arba šios Sutarties nuostatos, priklausomai nuo to, kuri diena yra vėlesnė.

6. Dėl 12 straipsnio

Jeigu bet kokioje sutartyje dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo – arba bet kokiame tokios sutarties pakeitime – pasirašytoje po šios Sutarties pasirašymo dienos tarp Lietuvos ir trečiosios valstybės, kuri šios Sutarties pasirašymo dieną yra Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos narė, Lietuva sutinka su honoraro apibrėžimu, kuris neapima 3 dalyje nurodytos kokios nors teisės arba kito turto, arba sutinka atleisti Lietuvoje susidariusį honorarą nuo Lietuvos mokesčio, imamo nuo honoraro, arba sutinka taikyti mažesnius mokesčio tarifus nei tarifai,

nustatyti 2 dalyje, tada toks siauresnis apibrėžimas, atleidimas nuo mokesčio arba mažesni mokesčio tarifai automatiškai taikomi ir šiai Sutarčiai, lyg tai būtų nustatyta atitinkamai 3 dalyje arba 2 dalyje, ir nuo tos dienos, kurią pradedamos taikyti atitinkamai tos Sutarties arba jos pakeitimo arba šios Sutarties nuostatos, priklausomai nuo to, kuri diena yra vėlesnė.

7. Susitarta, kad Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kuriam pagal tos Valstybės įstatymus nėra suteikiama teisė naudotis dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartyje nustatytais lengvatomis, negali reikalauti nei kokių nors šia Sutartimi suteikiamų atleidimų nuo mokesčių, kuriuos ima kita Susitariančioji Valstybė, nei to, kad vadovaujantis šios Sutarties 23 straipsniu iš tos Valstybės, kurios rezidentas jis yra, mokesčių būtų atimtos kokios nors sumos arba jis būtų nuo jų atleistas.

Sudaryta dviem egzemplioriais Berne 2002 m. gegužės 27 d. lietuvių, vokiečių ir anglų kalbomis, visiems trims tekstams esant autentiškiems. Esant skirtingiems aiškinimams, vadovaujamas tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

ŠVEICARIJOS FEDERALINĖS
TARYBOS VARDU
